

Митрополитъ Гервасий Сливенски.

(род. въ 1838 год.)

Единъ отъ българскитѣ митрополити, който бѣ свидѣтель на бурнитѣ и пълни съ ужаси за българитѣ врѣмена непосредствено прѣди освобождението; който съ своята твърдостъ и характерностъ не само че държеше високо своето достойнство, но и до колкото му позволяваха силитѣ, можеше да бѣде полезенъ и защитникъ на българитѣ, изложени на турски и грѣцки произволъ, — въ Пловдивъ, — дѣто се кръстосваха нишкитѣ на цѣлото българско революционно движение, бѣ митрополитъ Гервасий.

Той се родилъ въ Габрово прѣзъ 1838 година и се именувалъ Генчо. Още отъ дѣте останалъ сиракъ: първенъ се поминалъ баща му, а когато билъ на шестъ години, и майка му. Сждбата му опрѣдѣлила още отъ малкъ да се бори съ мъчнотиитѣ на живота. Подъ грижитѣ на по-голѣмия си братъ, Генчо можилъ да слѣдва въ габровското училище, което и свършилъ. Но и сега перспективата на живота още по-неопрѣдѣлено се мѣркала прѣдъ неговото съзнание. Прѣдстоело му или — занаятъ, или — при мѣчни условия — по-нататъшно учене. Едно обстоятелство го избавило отъ тая дилема. Най-голѣмиятъ му братъ Теофанъ билъ монахъ въ Св. Гора и помолилъ хилендарския проигуменъ Иосафъ, като мине прѣзъ Габрово, да вземе съ себе си брата му Генча и го заведе при нѣкой учителъ. Иосафъ изпълнилъ молбата на Теофана, взелъ брата му и го завелъ на учение въ